

ZEELIEDEN ZENDING

stichting

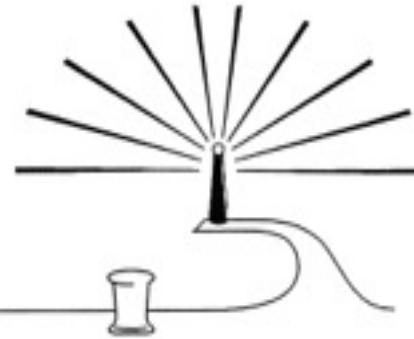
Het Havenlicht / SCFS

Hermelijnweg 12 1338 BE Almere

Tel. 036-5370340

ING 5545299

havenlicht@chello.nl www.havenlicht.zending.nu

NIEUWSBRIEF VOORJAAR 2014 no. 138

ALGEMEEN

Achter de schermen moet er altijd veel werk worden verzet. Voordat bijvoorbeeld een Gospel Recordings CD kan worden uitgedeeld aan een zeeman zal er eerst gekopieerd moeten worden. Als vrijwilligster van Gospel Recordings mocht ik zo op een dag een paar honderd CD's in hoesjes doen. Saai werk, ja en nee, het moet worden gedaan en als je verder kijkt en wil zien dat dit CD-tje dat ik in mijn handen heb, een boodschap heeft voor de eeuwigheid, dan ben ik zo blij met deze uitdaging.

Voor al die mensen die misschien denken dat ze vanwege lichamelijke klachten niet veel meer kunnen doen, wil ik jullie uitdagen om datgene te gaan doen wat je wel kan, misschien onbeduidend werk? Alles wat uit liefde tot Jezus wordt gedaan heeft waarde en zal blijven bestaan.

Met hartelijke groeten,

Yvonne van Zuilekom

DELFIJL / EEMSHAVEN

Wanneer onze tieners de schuttingdeur achter zich dicht hebben getrokken, loop ik naar de auto om deze vol te laden met bijbels, folders, flessenscheepjes en wat al niet meer. Globaal weten we een beetje welke nationaliteiten we over het algemeen kunnen verwachten, maar het blijft toch altijd een verrassing. En we vinden het niet prettig wanneer we iemand teleur moeten stellen omdat we niet de juiste taal bij ons hebben. Nadeel is wel dat de auto afgeladen richting haven rijdt. Wanneer ik in de auto zit bid ik dat de Heilige Geest zijn werk mag

doen in mij, en in de mensen die ik bezoek. Ook bid ik voor vrijmoedigheid en geef aan dat ik dit werk doe om Jezus te verhogen en dat ik het niet uit mijzelf kan. Toch is er altijd weer die knoop in mijn maag, de spanning die het schepen-bezoek met zich meebrengt. Op de terugreis ben ik altijd blij dat mijn onzekerheid voor God juist de reden is om de ruimte te mogen nemen.

Wanneer ik de haven in Delfzijl op rijd ben ik wel eens jaloers op de collega's die werkzaam zijn in Amsterdam of Rotterdam waar de schepen voor het uitzoeken liggen. Vaak liggen er aan de kade kleine coasters met weinig bemanningsleden. De gesprekken zijn gelukkig vaak hartverwarmend.

Ook dit keer word ik welkom geheten door een Nederlands sprekende 1e stuurman. Ik noem de reden van mijn komst. Een Filipijnse matroos neemt mij mee naar de brug, waar ik aan een grote tafel plaats mag nemen voor een gesprek en een bakkie koffie. Door de stuurhut wandelt een 14 jaar oude blinde boxer. Hij begroet de bezoekers met zijn kwispelende staart. Tenminste wat er nog van over is. Hij krijgt van de bezoekers een aai over zijn kop of een klop op zijn lijf. De hond geniet ervan met volle teugen.

Aan de koffietafel probeer ik een gesprek met de aanwezige monteurs, stuurman en de Filipijnse matroos. Het blijft een beetje praten over koetjes en kalfjes. Ik (eigenlijk de Heilige Geest) besluit om naar de messroom te gaan om daar het materiaal voor de bemanningsleden neer te leggen. Gelukkig loopt de Filipijnse matroos met me mee. Tijdens de wandeling naar de messroom verteld hij mij dat hij al 12 jaar werkzaam is op hetzelfde schip. In de messroom (noem het een soort kantine) volgt een 1 op 1 gesprek. Hij verteld dat hij vader is van 6 kinderen en een wedergeboren christen is. Eén van zijn dochters is teamleider van een gospelband met 50 zangers en zangeressen. Hij vertelt over zijn gemeente en geeft mij het webadres van zijn kerk. Ik beloof het bij thuiskomst op te zullen zoeken. Bij het van boord gaan bid ik voor hem en de bemanningsleden. Ik mag de overige bemanningsleden een Bijbel in de eigen taal overhandigen. In de auto heb ik een cake liggen voor de mannen voor bij de koffie. En ondanks dat het schip huisvuilafval ligt te lossen, mogen wij de lieflijke geur van Jezus Christus brengen.

Tom & Boukje Hofkamp

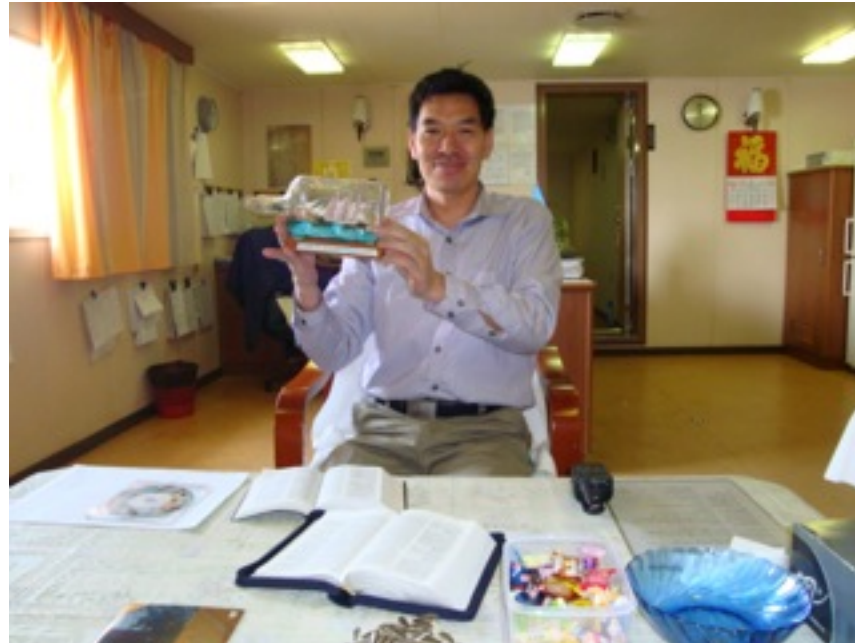
REGIO IJMUIDEN

Meestal gaan Anneke en ik gezamenlijk naar de havens. Soms wordt Anneke echter gehinderd door fysieke problemen ten gevolge van de reuma, waardoor ik helaas genoodzaakt ben om alleen te gaan. Zo ging dat ook bij het hieronder genoemde scheepsbezoek.

Op een frisse, winderige voorjaarsochtend stap ik aan dek van een bulkcarrier met thuishaven Hong Kong. Terwijl ik mij meld bij de wachtsman aan dek, vraag ik naar de nationaliteit van de bemanning: 'All Chinese crew'. Op mijn vraag of er ook christen-bemanningsleden aan boord zijn wordt ontkennend geantwoord: 'We all Buddhists'. Tsja, dat ligt voor de hand, maar je weet maar nooit. Niettemin vraag ik de kapitein te spreken, dat blijkt geen probleem, binnen drie minuten zit ik zes dekken hoger tegenover een sympathieke Chinees van een jaar of 40. Na mijzelf te hebben geïntroduceerd, completeert een van de flessenscheepjes van Gert Huisman de positieve sfeer.

Onder het genot van een kopje koffie vraag ik de kapitein of hij Buddhist is. Hij antwoordt tot mijn verrassing dat hij Buddhist was, maar nu christen is. Hij vertelt: 'Mijn buurman in Tjiensjin (aan de Gele Zee) is christen, en hij heeft mij en mijn vrouw uitgenodigd in zijn huiskerk. En daar hebben wij Jezus leren kennen'. Op mijn vraag of hij al een bijbel heeft, staat hij op en haalt een Mandarin bijbel uit z'n slaaphut. Ik bied hem een tweetalige bijbel aan: Engels – Chinees. Daarmee kan ik hem een bepaalde tekst aanwijzen ter bemoediging, etc.. De woorden uit Filippi 4:6 en 7 (...wees in niets bezorgd, maar laat alles, door gebed en smeking met dankzegging, uw verlangens bekend worden bij God. En de vrede van God....) doen hem zichtbaar goed. Hij vertelt over de spanningen die hij ondervindt bij de grote eindverantwoordelijkheid die hij heeft bij de uitoefening van zijn taak. Wederzijdse herkenning blijkt wanneer ik hem zeg dit soort spanningen persoonlijk ook te kennen vanuit mijn eigen zeegaande periode in een soortgelijke functie. Ook de rustgevende toezegging van de Here Jezus in Mattheus 11:28 helpen mijn Chinese broeder/collega weer op weg. Dit bezoek is voor mij een bevestiging dat de Heer deze ontmoeting heeft gearrangeerd. Een Chinese volgeling van Jezus moest even worden bemoedigd vanuit Gods Woord, voordat hij aan de oversteek naar Mexico zou beginnen.

Het valt Anneke en mij op dat er op de Chinese schepen, vooral de laatste paar jaren, relatief veel kapiteins christen blijken te zijn. Zij komen daar ook voor uit en vertellen ons met regelmaat dat de Gemeente van Jezus Christus zich sterk uitbreidt in China. Prijs de Heer! Mogelijkheden genoeg, er zijn veel Chinezen. Verder hebben wij dit voorjaar weer in groten getale Philippijnse-, Indiase- en Russische zeelieden op hun respectieve schepen mogen bezoeken. In vrijwel alle gevallen worden wij vriendelijk ontvangen en merken wij dat ons bezoek op prijs

wordt gesteld. De gebruikte kleding die Anneke verzamelt, wast en strijkt en vervolgens aan de zeelui uitreikt, levert hierbij een positieve bijdrage. Enkele meelevende broeders en zusters uit Noord Holland hebben ons kortgeleden voorzien van een ruime hoeveelheid kledingstukken die wij voor dit doel goed kunnen gebruiken.

De vooruitzichten van het Cruiseschepenseizoen 2014 zijn niet echt hoopgevend. Veel van de tot nu toe gebruikelijke rederijen, zoals Holland America Lijn en de Costa-schepen, staan dit jaar niet of nauwelijks op de lijst. Niettemin zullen wij proberen toegang te krijgen op schepen van andere cruisecompanies.

Zogenaemde 'Fishcarriers', vriesschepen die bevroren vis aanvoeren vanuit bijv. de Barentssee, bij Nova Zembla en veelal bemand door Russen, zien we nog maar heel zelden in IJmuiden. Het blijkt dat de heffingen in Nederland voor dit soort ladingen kort geleden zijn verdubbeld, waardoor deze schepen naar Antwerpen uitwijken. Zo ziet u, redenen genoeg om onze Opdrachtgever te bedanken, maar ook zorg. Echter, de teksten uit Filippi en Mattheus, die wij vaak voorhouden aan de zeelui, gelden natuurlijk ook voor onszelf.

Jan & Anneke Best

ROTTERDAM

We kwamen op een oud haventerrein. Er lagen twee kleine schepen, die we beide bezocht hebben. We maakten kennis met een Poolse kok, en enkele andere Poolse opvarenden. Toen gingen we naar het volgende schip. We mochten niet aan boord komen, maar er ontstond toch een gesprek met twee Filipijnse zeelieden, Ika, die erg geïnteresseerd was in wat wij 'te bieden hadden' en Bart, die naar het gesprek luisterde. Wat lectuur lichter, waaronder een Bijbel en studiesboekjes, liepen we terug naar de auto.

Op een tankschip, een paar dagen later, ontmoette ik Edwin, de bootsman, en Ronald, die 'op wacht stond'. Behalve deze Filipino's, waren er ook nog mensen uit Roemenië, Rusland en Georgia aan boord. In een bepaald deel van de haven liggen op bepaalde dagen soms wel 4 of 5 container-schepen achter elkaar. Deze schepen varen maar korte afstanden, en doen wekelijks of twee-wekelijks Rotterdam aan.

Op een tankschip kwamen we in contact met Felicito, de kok. Hij 'bevroeg' ons o.a. over gewoontes in zijn kerk in de Filipijnen. Het draaide uit op een gesprek waarin we enkele geloofswaarheden met hem mochten delen. Om een vervolg te geven aan dit gesprek zullen we moeten wachten tot de zomer, wanneer dit schip - na drie maanden - weer terugkomt.

Op een schip dat we deze week 's avonds mochten bezoeken, zaten we met vijf Filipino's om de tafel. We zongen wat fijne liederen met elkaar, hadden het over God's woord, en sloten af met gebed. Wilt u bidden voor Neil en zijn vier maten? Wij hebben ook echt God's leiding en bescherming nodig. Aan Hem is alle eer !

Hartelijk dank voor uw meeleven met ons.

Wout de Vries

Wilt u bidden voor Neil en zijn vier maten? Wij hebben ook echt God's

AMSTERDAM

'Ha, daar bent u weer', begroette de portier mij. 'Voor welk schip komt u dit keer?' Ik noemde hem de naam van een schip uit China. 'Die is al vertrokken'. Erg teleurgesteld antwoordde ik: 'en ik wil ook nog naar dit schip', en ik noemde de naam van een andere reusachtige bulkcarrier.' Die is ook vanmorgen vertrokken, maar er ligt wel een andere boot', zei hij en noemde de naam ervan. Dit schip stond merkwaardig genoeg niet op mijn lijstje, voor mij dus een complete verrassing!

Na het gebruikelijke (toegangs) formulier te hebben ingevuld, vervolgde ik mijn weg met een gangetje van de toegestane snelheid van 15km/u. Ik laveerde tussen stevig doorrijdend havenmaterieel met wielen zo hoog als de Dom van Utrecht en langs bergen opslag. Eenmaal aan boord trof ik een volledige bemanning aan uit Kroatië. Nogmaals wat een verrassing! Ik werd als het ware met open armen door de bemanning ontvangen. Helaas had iedereen het razend druk zodat er betrekkelijk weinig gelegenheid was voor gesprekken. Soms bestaat een bezoek alleen maar uit korte begroetingen terwijl ondertussen ook iets van het evangelie uitgereikt kan worden.

Na verloop van tijd toen ik weer van boord wilde, passeerde ik de kajuit van de kapitein.

Aanvankelijk wilde ik hem niet storen want hij was verdiept in een stapel papieren en ik liep door, maar de Kroatische zeeman, die met mij meeliep, bleef vragen of ik niet even met de kapitein wilde spreken. Ik besloot terug te lopen. Wat was die kapitein blij met mijn komst. Hij liet die stapel papieren liggen, stond op vanachter zijn bureau en schudde mij hartelijk de hand. 'Hartelijk welkom' zei hij. 'Mensen als u kunnen mij niet vaak genoeg komen!' Hij vertelde met gepaste trots dat hij er voor had gezorgd dat er in verschillende ruimtes van zijn schip Bijbels voor de bemanning lagen. Wat was hij dankbaar voor de kinderbijbel in het Kroatisch die ik hem gaf voor zijn kleinkinderen.

Hij vroeg of ik de volgende keer weer een bezoek aan zijn schip wilde brengen en met alle bemanningsleden zou willen praten. Het flessenscheepje wat ik hem gaf, drukte hij tegen zich aan en het zou een speciaal plekje aan boord van het schip krijgen. Hij overhandigde mij een lijst met namen van de bemanning. 'Komt u alstublieft de volgende keer weer terug?' Wat een verrassend bezoek! Dit schip staat op mijn vaste bezoeklijstje!

Hartelijk dank voor al uw gebed en ander blijk van medeleven!

Met hartelijke groeten,

Theo van Zuilekom

voor meer informatie zie <http://www.havenlicht.zending.nu>
